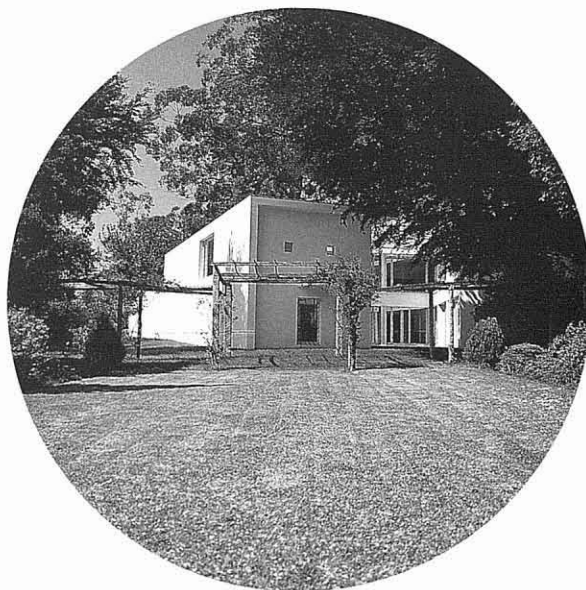

PAVEL·LÓ DE LA FACULTAT D'ARQUITECTURA

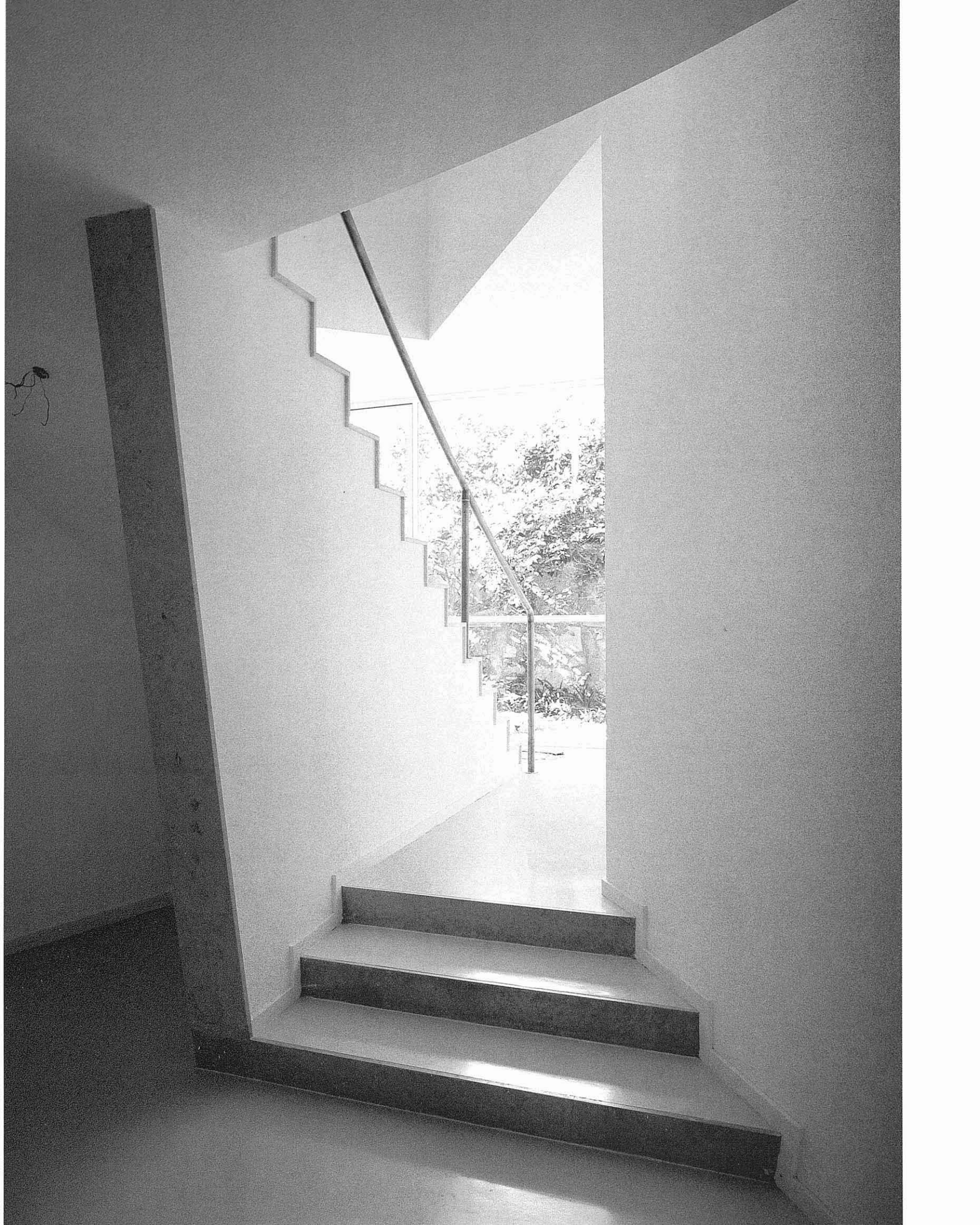
ALVARO SIZA VIEIRA

Emplaçament • Site:
Porto, Portugal.
Col·laboradors • Collaborators:
Miguel Guedes de Carvalho
Luiza Penha
Jorge Nuno Monteiro
Angela Giménez
Hughes Grudzinsky
Peter Testa
Data del projecte • Project Date:
1985
Data d'execució • Construction Date:
1986
Fotografies • Photographs:
Luis Ferreira Alves

Accés principal al Pavelló.
Main access to the pavilion.

La situació és d'un jardí no pas gaire gran, amb arbres vells magnífics, un jardí ombrejat, una casa d'un volum força considerable i unes quadres antigues que s'ha decidit que calia recuperar. A aquests dos edificis cal afegir-ne un tercer. S'havia de trobar una escala, sense que el pavelló quedés una cosa mesquina, però alhora no s'havia d'omplir massa el jardí i calia crear una relació jeràrquica rigorosa entre aquests tres edificis. Vaig comprendre que la idea del pavelló no era pas la indicada, que calia crear una zona d'influència, una certa atmosfera al jardí, per mitjà d'una solució de pati. Com que era un edifici en forma de U, donava un desenrotllament de superfície menor que el pavelló, el qual era més llarg, però amb un rendiment més gran.

Després, la forma primària de la U, per raons una mica especials, es va modelant. Per exemple, hi havia un arbre centenari, i una comissió de la facultat em va fer un munt de recomanacions (són uns arquitectes que els agrada molt el jardí).

Al final, el resultat de tot plegat és una modelació, una indicació de l'accés, una fluïdesa en la successió d'espais. El punt d'accés és molt espectacular perquè és pròxim i perquè introdueix una bisectriu. Resulta un accés bo.

Pel fet d'haver fixat l'edifici al voltant d'un pati, el projecte es va poder anar desenvolupant amb una certa tranquil·litat, amb paciència, treballant-lo amb cura.

The complex of a smallish, shady garden with lovely old trees, and quite a big house with stables that I decided to preserve, posed considerable difficulties. To these two buildings a third had to be added and a scale had to be found that would neither overwhelm the pavilion nor overfill the garden. There had to be a rigorous hierarchy established between the three buildings. I eventually realised that the idea of the pavilion was not the ideal one and that an area of influence had to be created, a certain atmosphere in the garden, through the solution of a courtyard. Being a U-shaped building, its surface is less than that of the pavilion, which was longer, but with a greater yield.

Then the original U-shape began to be modelled for rather special reasons. There was a hundred-year-old tree and a committee from the faculty made thousands of suggestions (they are architects and they are very fond of the garden).

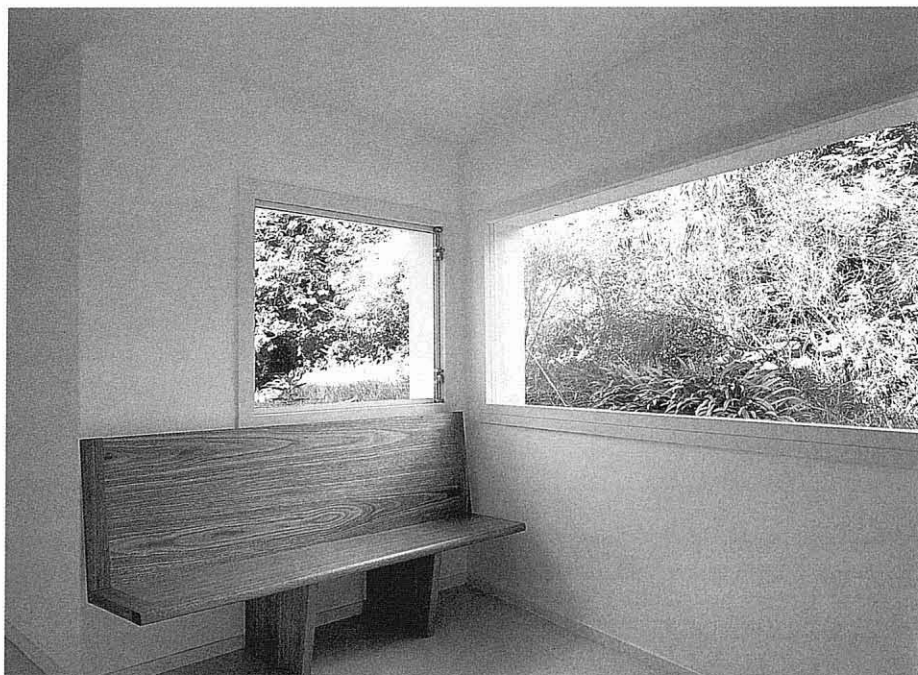
Finally it became a modelling, an indication of access with a fluidity in the succession of spaces. (The access point is very spectacular because it is very close and introduces a bisectrix.)

After the building had been placed around a courtyard the plan could progress with a certain calm, patience and painstaking work.

(extract from "Quaderns" n.º 169-170)

Exterior del petit espai a la planta baixa.
Exterior of the small space on the ground floor.

Petit espai a la planta baixa.
Small space on the ground floor.

